

Ewangelia z 31 maja: Nawiedzenie Najświętszej Maryi Panny

Ewangelia ze święta Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. „Oto skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie”. Głoszenie Chrystusa oznacza posiadanie i dawanie prawdziwej radości.

Ewangelia (Łk 1, 39-56)

Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego

miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę.

Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała:

«Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana».

Wtedy Maryja rzekła:

«Wielbi dusza moja Pana,

i raduje się duch mój w Bogu, moim
Zbawcy.

Bo wejrzał na uniżenie swojej
służebnicy.

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie
będą

wszystkie pokolenia.

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi
Wszechmocny.

święte jest Jego imię,

A Jego miłosierdzie z pokolenia na
pokolenie

nad tymi, co się Go boją.

Okazał moc swego ramienia,

rozproszył pyszniących się
zamysłami serc swoich.

Strącił władców z tronu, a wywyższył
pokornych.

Głodnych nasycił dobrami, a
bogaty z niczym odprawiał.

Ujął się za swoim sługą, Izraelem,
pomny na swe miłosierdzie.

Jak przyobiecał naszym ojcom,

Abrahamowi i jego potomstwu na
wieki».

Maryja pozostała u niej około trzech
miesięcy; potem wróciła do domu.

.....

Komentarz

Archanioł Gabriel, zwiastując Maryi,
że za sprawą Ducha Świętego
pocznie i porodzi Syna Bożego, który
stał się człowiekiem, wspomina jej
jakby przy okazji, że jej krewna
Elżbieta, „poczęła w swej starości
syna i jest już w szóstym miesiącu ta,
która uchodzi za niepłodną. Dla Boga

bowiem nie ma nic niemożliwego” (Łk 1, 36-37).

Wraz z „tak” Maryi, „oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!” (Łk 1, 38), Słowo stało się ciałem w jej najczystszej łonie. Od tej chwili, ciche oczekiwanie Maryi, pełnej wdzięczności Bogu za wszystko co z nią uczynił, przekłada się na czyny służby, z pełnym zapomnieniem o sobie. Myśli o Elżbiecie, o przysługach, jakie może jej wyświadczyć i rusza w drogę ku górą Judy, do domu Zachariasza i Elżbiety.

Święty Josemaría, który nauczył nas wchodzić w sceny Ewangelii jako jeszcze jedna osoba, zaprasza nas, abyśmy jej towarzyszyli: „Zapewne potrafisz już, mój mały Przyjacielu, radzić sobie sam. Dotrzymuj tedy z radością towarzystwa Józefowi i Maryi...a dowiesz się o zwyczajach

Domu Dawida. Usłyszysz o Elżbiecie i Zachariaszu, wzruszysz się czystą miłością Józefa, a twoje serce zabije mocniej za każdym razem, kiedy będzie mowa o Dzieciątku, które ma się narodzić w Betlejem... Podążamy pospiesznie w góry, do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Przybywamy na miejsce. I oto dom, w którym ma się narodzić Jan Chrzciciel”^[1].
—

„Maryja idzie na spotkanie z Elżbietą. Któż mógłby ją lepiej zrozumieć? –zauważa Prałat Fernando Ocáriz—. Rozmawiają o synach, których oczekują: Jezusie i Janie. Duch Święty wypełnia scenę Nawiedzenia”^[2].
—

„Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę” (Łk 1, 41).
Poruszenie się z radości Jana w łonie swej matki przypomina radość

Dawida wyrażoną tańcem,
towarzyszącym przybyciu Arki
Przymierza do Jerozolimy (1 Krn 15,
29). Arka, gdzie przechowywane były
tablice Przymierza, manna i laska
Aarona (Hbr 9, 4), była znakiem
obecności Boga pośród swojego ludu.
Teraz Jan porusza się z radości
wobec Maryi, Arki nowego
Przymierza, która nosi w swoim
łonie Jezusa, Syna Bożego, który stał
się człowiekiem. „Jan rozpoznaje
Bożą obecność i porusza się z
radości, już wtedy wchodząc w rolę
prekursora. Głosić Chrystusa oznacza
mieć prawdziwą radość i ją dawać”^[3].

„Elżbieta z wdzięcznością oddaje
cześć Matce swego Odkupiciela:
Błogosławiona jesteś między
niewiastami i błogosławiony jest
owoc Twojego łona. A skądże mi to,
że Matka mojego Pana przychodzi do
mnie? (Łk 1, 42-43)”^[4]. W Starym
Testamencie pochwała
„błogosławiona jesteś między

niewiastami” jest skierowana do Jael (Sdz 5, 24) i do Judyty (Jdt 13, 18), dwóch odważnych kobiet, które podejmują działania, aby wybawić Izraela w trudnych chwilach. Maryja jest jeszcze bardziej odważna niż one, przez swoje bezwarunkowe oddanie Bożym planom przynosi w swoim łonie Zbawiciela świata.

„Nie narodzony Chrzciciel poruszył się w jej łonie...(Łk 1,41). Pokora Maryi wyraża się w *Magnificat*...I ty, i ja, którzy jesteśmy, którzy byliśmy pyszni, przyrzekamy być pokornymi”^[5].

^[1] Św. Josemaría, *Różaniec Święty*, 2 Tajemnica radosna.

^[2] Fernando Ocáriz, *W świetle Ewangelii*, Maryja radością Boga (31 maja 1999 r.), Petrus, Kraków, 2021, s. 27.

^[3] *Ibidem*.

^[4] Św. Josemaría, *Różaniec Święty*, 2
Tajemnica radosna.

^[5] *Ibidem*.

Francisco Varo // Zdjęcie: Erik
Brolin - Unsplash

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/ewangelia-z-31-maja-
nawiedzenie-najswietszej-maryi-panny/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/ewangelia-z-31-maja-nawiedzenie-najswietszej-maryi-panny/)
(05-03-2026)